

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA. THE HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PATTON AND AVENUE AND McCREGGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видас Робітничо-Фармерське Взаємне Товариство, заборговане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на роул вулиці Принсара і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ДИРЕКТОР ПОЛІЦІЇ У ЛЬВОВІ СТАЄ В ОБОРОНІ УНДО

УНДО — це політична партія української мілочної буржуазії на землях Західної України, укрмлених фашистською Польщею. У склад цієї партії входять самі верхи української інтелігенції, пош і їхні братчики та сестриці, а так само й сільські куркулі. Це й уся "маса", на яку спирається УНДО. Від самого свого народження УНДО йде у своїй праці по одному шляху. Цей шлях провадить по лінії тісного співробітництва української мілочної буржуазії з польською, спільними силами будувати "Полесі од можа до можа".

Українська робітничо-фармерська преса на Західній Україні й тут в Канаді все відкривали правдиве обличчя отих політичних гендлярів з УНДО-радикального табору, зриваючи маску фальшу й обману ключу "самостійної" України, за який заховалися ватажки УНДО-радикалів, ардажуючи завжди українськи трудящи маси на Західній Україні. Про оті два обличчя УНДО заговорив зараз самий директор польської поліції й гродеський староста у Львові, Райнлендер, а яким ватажки УНДО-радикального табору все спільно діяли, співробітничали у здавленні революційного визвольного руху на Західній Україні. Що ж пише директор львівської поліції про своїх союзників, УНДО?

В урядовому львівському поліцейському органі "Газета Поранна", у статті "Куди йде?" з 3 листопада ц. р. пише директор поліції Райнлендер про оте співробітництво УНДО з польською фашистською владою, виставляючи для УНДО найкраще свідство угодовської хлібоїдчини. Директор поліції розбрав програму УНДО з двох боків: теоретичного й практичного. Він згадує й знову часписи:

"Програма тієї партії, що гуртувала цілі інтелігенції, доходила в своїх максималістичних домаганнях до принципу незалежності, а тим самим не могла вважатись згідною із національною лояльністю супроти держави. ОДНАК ЦІ ОСТАТОНКА МЕТА ПРОГРАМИ, ГОЛОШЕНА В УРОЧИСТИХ ДЕКЛАРАЦІЯХ, ЛИШИЛАСЯ ТЕОРЕЮ І НЕ МАЛА БЕЗОПРЕСЕРДНЬОГО ВПЛИВУ НА ПРАКТИЧНУ ЛІНІЮ ПАРТІ. Принаймні на погляд, ішла вона в напрямі розбудови господарської та культурної, кладучи головний натиск на організацію праці, утриману в рамках лояльності. Ця тактика була зрозуміла тому, що в склад партії входили замощені селянський елемент, а провід партії був у руках позитивів давньої школи, з природою обережних і не дуже схильних до авантюризмів кроків. Тому то загальною протипоставлено політикою УНДО-на діяльності тайних організацій як і радикальних та повних агітаційного темпераменту селяробів".

Значить, УНДО тримало для українських трудящих "максималістичні домагання незалежності" й та "незалежність" України було проголошеною лише "на урочистих деклараціях". Насправді ж, УНДО йшло в напрямі розбудови господарської та культурної, кладучи головний натиск на організацію праці, утриману в рамках лояльності. Ця тактика була зрозуміла тому, що в склад партії входили замощені селянський елемент, а провід партії був у руках позитивів давньої школи, з природою обережних і не дуже схильних до авантюризмів кроків. Тому то загальною протипоставлено політикою УНДО-на діяльності тайних організацій як і радикальних та повних агітаційного темпераменту селяробів".

Старий маневр на цей раз не вдався. Революційна пропозиція вчасно забила на сполох Комуністи, що в середині жовтних профспілок борьба за права, широкі розяснення страйкарям, яка небезпека їх чекає. На

В одному лише спростувати-б поліцейського директора у його зізнаннях про УНДО. Він говорить, що УНДО опанувало "своїми впливами найповніші господарські інституції та культурні мало передові багатодощечення". Директор поліції у Львові добре знає, яким способом "опанувало УНДО усі українські інституції". Адже той самий Райнлендер кожного року посилає цілі загони своєї поліції на кожнотасні зїзди Провсвіти, Рідної Школи, Союзу Кооператив, що відбуваються у Львові. Ми знаємо, що до директора Райнлендера вдаються за поліцією самі ватажки УНДО вчас зїзду Провсвіти, кличуть його на допомогу. Те саме робиться по селах, скоро свідомим селянам властяться захопити читальний виділ у свої руки. Чи ж не на домагання УНДО з голеними виділу Провсвіти поліція закриває по селах нова читальні Провсвіти тому лише, що там не допустили до виділу УНДО? Так! З поліцією того самого Райнлендера опанувало УНДО всі українські інституції й править з допомогою тієї самої поліції й по сьогодні.

Ватажки УНДО, помістивши у своїйому партійному органі "Діло" з 5 листопада статтю свого покровителя, директора львівської поліції, висказують невичайне здивування з того, що по отих всіх добрих стосунках польської влади з політикерами УНДО й його діями, може хтось звязувати УНДО з останніми подіями на Західній Україні. Так і пишуть УНДО-вські вожаки:

"Ми зі свого боку запевнено дивне, що ми теж страшенно здивовані всім тим, що діється в останні дні... Ми гадалимо на юнішній чорній хмарі, які навішали над українським політичним онком... лише з широкого погляду теперішньої й майбутньої Сходу Європи взагалі та польсько-українських відносин зокрема."

Ось за чим жаліє УНДО. Не за моря прелитої крові українських трудящих мас на Західній Україні жаліють союзники директора львівської поліції. Ватажки УНДО й не здригнулись перед тими масовими мордами селян і робітників білосільськими уланами. УНДО жахається, що їм прогниють дії фашистського уряду Шіцусельського усуляти "будучність Сходу Європи" та пошкодять "вельсько-українським взаємнотам". Жахається УНДО, що українські трудящі маси по тих програмах звернуться повним своїм обличчям в сторону Радикального України, перекреслюючи натажницькі плани УНДО-радикальних ватажків та міжнародного імперіалізму у його нападках на Радикальний Союз.

БЕРЛІНСЬКІ МЕТАЛІСТИ У РЕВОЛЮЦІЙНІЙ БОРНІ

Стаття харківської "Робітничої Газети Пролетар".

Буржуазна Німеччина має стару традицію придушення страйкового руху легальними способами. Соціал-демократичні міністри свого часу побали за те, щоб підкорити робітничу волю до боротьби вимогам буржуазного закону, шпешного, звісно, в інтересах підприємців. "Хитра механіка" полягає тут в тому, що кожен конфлікт спочатку розглядають у третейській комісії, де головує завжди представник уряду підприємств та поліції. Ухваляючи постанову доводиться до відома робітників, а коли вони відмовляються від кабальних умов праці, то ця постанова набирає сили закону.

Страйк берлінських металістів теж пройшов через ці етапи. Коли підприємці подали свою зухвалу вимогу знизити заробітну плату на 15%, то третейський суд з превеликої своєї ласки до робітників на зниження погодився, але встановив "тільки" вісім процентів. Робітники, однак, цієї великодощечености не зрозуміли і все-ж таки застрайкували.

Страйк викликав великий переполох і не так серед підприємців, як серед реформістських профспілок і соціал-фашистських політиків. Якби на те їхня воля, то вони, звісно придушили-б страйк у самому зародку, але ж настрий страйкерів був такий, що доводилося приставати до руху. І от реформістська профспілка металістів формально визнає страйк, сплутає навіть мізерну допомогу родинам страйкерів, а водночас провадить таємні переговори з підприємцями.

Розрахунок був правильно побудований: спершу підкорити робітників рішучою тактикою, а потім під шумок боротьби оголосити третейську постанову за обов'язком. Тоді профбюрократи зможуть умити руки, послаблячи на те, що вони, мовляв, не мають права далі допомагати страйкарям, бо за це карає закон.

Старий маневр на цей раз не вдався. Революційна пропозиція вчасно забила на сполох Комуністи, що в середині жовтних профспілок борьба за права, широкі розяснення страйкарям, яка небезпека їх чекає. На

ГЕМІЛТОНСЬКА ПОЛІЦІЯ НАПАДАЄ НА БЕЗРОБІТНИХ

Безробітні Гемілтону виказують знамениту солідарність і бойовий дух. — Тисячі робітників взяли участь в мітингу безробітних, які зібралися на Маркет Сквер 7 листопада.

Головою мітингу безробітних, що відбувся в Гемілтоні 7 листопада, був т. Вільям Ривсвик. Відкриваючи мітинг, він коротко пояснив положення, в яким наються безробітні Гемілтону. З одної сторони ми маємо дармоїдів багачів, які живуть у великих достатках, а з другої сторони тисячі безробітних, які примирають з голодом і не знають, звідки прийде їм сльдючий обід.

Промовцем на цим мітингу була т. Анна Булер з Торонто. Вона проаналізувала теперішнє положення безробітних та вказала, що це не є випадок, що поперх 300 тисяч робітни-

керн проливають крокодилячі сльози над безробітними. Робітничий фейкер Сімпсон жалувалася недавно, що білі безробітні не дістають відповідної допомоги від добродійних інституцій. Той самий Дживі Сімпсон попірає поліцію, коли вона бє клобами по голові безробітних робітників, як це сталося 6 березня в місті Торонто. Робітничі фейкери в цілім світі відмовляють безробітних від боротьби. Їх програма не накликає до боротьби. Вони хочуть, щоб безробітні гинули спокійно з голоду. Вони хочуть, щоб робітники ритували від загибелі капіталістичний світ. Безробітні по цілому світі прийняли бойову програму боротьби за існування. Вони прийняли провід комуністичної партії, значучи добре, що комуністична партія стоїть напереді мобілізувати і організувати неорганізованих робітників; що комуністи на партія є одинокою партією, яка бореться за інтереси безробітних. Кризи латачі не можуть бути, не дадуть життя безробітним і їх родинам.

Промова т-ки Булер була дійсно переконуюча. Вона обширно пояснила програму Краєвого Товариства Безробітних. Промову т-ки Булер прийняли з великим ентузіазмом і оплесками. Голова повідомив присутних, що вибрано комітет, який має бачитися з мейором і скажує присутним головує, чи вони бажать демонструвати

з комітетом на чолі до ситі год. За демонстрацією не голосували тільки поліційні наванчці та поліція. Безробітні були готові демонструвати, вони були готові прийняти провід Краєвого Товариства Безробітних. Коли безробітні перейшли один блук, поліція насамперед відділила з товпи т-ку Анну Булер, біла її по голові і звивала свобідно своїх кулаків на безробітних. Анна Булер і 7 інших робітників, Ривсвик, Том Елкс, Голдсмит, Антел і Кескарнет, були кинені до тирока. Посидівши у вязниці два дні, вони були випущені, коли за кожного з них зложено \$1,000 заперуки. Розправа відбулась на 17 листопада.

Ніч перед демонстрацією влади арештували організатора Краєвого Товариства Безробітних, Біла Бейтмена, як також організатора комуністичної партії на Гемілтон, Джорджа Ендроса, надіючись, що коли вони будуть арештовані, то демонстрація не відбудуться. Мітинг і демонстрація доказали, що організація є міцна і здібна виконати свої плани по мимо того, що двох провідних товаришів поставлено за грати. Канадйські робітники мусять запроотестувати проти брутального нападу на безробітних Гемілтону. Вони мусять виказати свою солідарність з безробітними і домагатися звільнення 10 робітників, яких арештовано за те, що вони були вірні тим робітникам, які працюють і тим, що є зараз без роботи.

ПРОТЕСТ УКР. АКАДЕМІЇ ПРОТИ ТЕРОРУ І ДИКОЇ РУЙНАЦІЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

СЕСІЯ ВУАН ЗАВЬЯЄ: "ЛИШЕ ВСТАНОВЛЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ В ПОЛЬЩІ ПОКЛАДЕ КРАЙ ЕКСПЛЮАТАЦІЇ ТРУДЯЩИХ МАС ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ, ПРИНЕСЕ ІМ СОЦІАЛЬНЕ Й НАЦІОНАЛЬНЕ ВИЗВОЛЕННЯ"

Далі сесія ВУАН односторонно ухвалила резолюцію з призыву жального терору на Західній Україні. Резолюцію що опраровано в комісії, на чолі якої стояв академик М. С. Грушевський. У своїй резолюції сесія ВУАН заявляє:

"Вислухавши інформацію про жахливий терор на Західній Україні, скерований від польської фашизму проти українських робітників і селян та культурно-освітніх установ, Всеукраїнська Академія Наук підносить проти тих переслідувань голос рішучого протесту перед трудящими Радянського Союзу й усього світу. Для нас, українських радянських наукових робітників, ясно, в чому основна причина тих переслідувань. Українська робітничка клася й селянство білі керівництвом комуністичної партії провадить рішучу боротьбу проти системи капіталістичної експлуатації, а польський фашизм напружує свої сили й об'єднаним фронтом помішників, капіталістів, західно-української буржуазії та білогвардійщини "вогнем і мечем" виступає проти українських пригноблених мас, тероризуючи ці маси, відсуваючи їх від політичного життя, знищуючи громадські культурні, освітні заклади та матеріальні засоби їх злиденного існування.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ТЕРОРУ І ДИКОЇ РУЙНАЦІЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

ПРОТЕСТ ПРОТИ ТЕРОРУ І ДИКОЇ РУЙНАЦІЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

ПРОТЕСТ ПРОТИ ТЕРОРУ І ДИКОЇ РУЙНАЦІЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

ПРОТЕСТ ПРОТИ ТЕРОРУ І ДИКОЇ РУЙНАЦІЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

буржуазній й білогвардійщині. Чим гостріше виявляє себе фашизм, тим міцніше стає спллка пролетаріату Польщі й пролетаріату СРСР, які міцною рукою будують соціалізм, що складає найширші підвалини для могутнього розвитку української соціалістичної культури. У той час, як у Польщі студенти-прогнижники нищать цінности української культури й у спіль з українською білогвардійщиною тероризують українську бідноту, на терені Радянської України росте Всеукраїнська Академія Наук, ростуть українські молоді казари, кадри молодих будівників соціалізму. Розуче протестуючи проти розгрому Львівського Наукового Товариства, сесія Всеукраїнської Академії Наук докладає всіх своїх зусиль для дальшого будівництва української соціалістичної культури, для дальшого будівництва соціалістичної робітничо-селянської України".

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА.

СЕЛО ПІДВИСОКЕ В ПОЛУМ'ЯХ.

В четвер, 9 жовтня, вибухла пожежа на філярку в Півлюкоім, пов. Сянтин. Пожежа перенеслася на село. Згоріло 43 господарств. Школа 350 тисяч злотих.

В Пасієній, пов. Надвірня, згоріло 9 селянських господарств.

НАПАД НА УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЩІ У ЛЬВОВІ.

Дня 14 жовтня фашистський загін польських студентів у Львові повивав шибів у укр. установ і в деяких приватних помешканнях. Запали в полудні від українських домів у Ринку, при вул. Рувській й Чарнецькій, де повивали шибів або шибів. В будинку "Наукового Т-ва ім. Шевченка" (в бібліотечі і в музею) вибито 93 шибів. Такі само шкоди нанесено й українським інституціям в Ринку та при вул. Рувській. Особливо потерпали: книгарня Т-ва ім. Шевченка, в якій вибито 8 великих виставових шибів.

Ветером зібралась їх добра тисячка. Вони розбили шибів в рамницях "Маслосоюзу" при вул. Кентшицького і Сипітї, шийда Земельного Банку, кілька шибів у Народній Гостиниці, в Ревізіонному Союзі, шильди в у шевського майстра Я. Кошубаса і в інших.

СЕЛО ЗАГИБАЄ.

Люблін Великий, пов. Горюдок Ягайлоский. В неідок, 27 вересня 1930, понеділок і вівторок перебувала в селі карна експедиція відділу 14-го полку зловельчих уланів. Першого дня улани арештували 20 осіб, завели їх до уряду громадського і там в супроводі проговорювань таких, як "маш Провсвіте" і "маш Україне" дали всім по 50 буків. Биали на годі тіло, клади мокрий мід і так биі. Побити биі в лице й заставляли кричати "Нех жие Польска". На другий і третій день повторюалося те саме. Громада мусила зложити лів вагона вісь, який негайно вивезено до Львова. На каву, дукор, муку й т. д. громада мусила зложити гроші. Улани закололи 2 свині та забрали багато курей і качок.

ХТО ВИПШОВ З КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ.

В Чехословаччині — у відповідь на відозву папи римського в справі хрестоносного походу проти Радянського Союзу — виступило з католицької церкви 60 (шістдесят) тисяч робітників. Організація безбожників у Чехословаччині веде під цю пору кампанія за виступлення дальних 50 тисяч робітників із церкви.